

[M. Sig Steffensen.]

linie efter valget — og det kunne jo ske, at både retsforbundet og socialdemokratiet blev repræsenteret på rigsdagen efter valget —, skal det ikke mangle på støtte fra retsforbundets side, hvis man ønsker at afvikle alle tilskud og alle statsforanstaltninger og så nedsætte skatterne. Vi stoler altså ikke rigtig på socialdemokraterne endnu, de skal vise mere ærlig vilje i fremtiden. Dersom de gør det, tror jeg nok, vi kan mødes, når det drejer sig om en forenkling af administrationen og en nedsættelse af skatterne.

Finansministeren (Thorvil Kristensen):

Jeg takker de ærede ordførere, som har givet de fem lovforslag deres tilslutning. Jeg må desværre give det ærede medlem hr. Alfred Kristensen ret i, at man i hvert fald formelt ikke ved, hvad man stemmer om, idet lovforslagene jo først for en lille times tid siden er blevet færdigbehandlet i det høje folketing, og det er naturligvis en utilfredsstillende arbejdsform. Da lovforslagene imidlertid er blevet vedtaget uændrede i forhold til det, der vedtoges ved anden behandling i folketinget, går jeg ud fra, at man i det store og hele er klar over det virkelige indhold.

Det ærede medlem hr. Alfred Kristensen sagde, at oprindelig havde lovforslagene slagside i social henseende. Jeg har allerede ved behandlingen i det høje folketing indrømmet, at der var et punkt, hvor det, der var foreslået, beroede på en fejl fra min side, idet jeg ikke havde været opmærksom på, at familier med mange børn og derfor med store børnefradrag rykkede ned i en lavere indkomstklasse, hvor den absolutte skattnedsættelse blev mindre. Da jeg blev opmærksom på dette, erklærede jeg mig straks villig til at ændre det derhen, at børnetilskuddet blev større og skattelettelsen til gengæld mindre. Med denne ændring kan jeg ikke erkende, at det pågældende forslag har slagside, men det er formodentlig ikke nyttigt at føre nogen lang debat om det.

Jeg må ligesom det ærede medlem hr. H. K. Sørensen sige, at jeg synes, det er lidt

flot at kalde det, der foreslås her, for småpillerier, når det dog drejer sig om besparelser på over 100 mill. kr. Selvom statsbudgettet er meget stort, tror jeg det er en farlig tendens, hvis vi kommer ind på at regne 100 mill. kr. for småpillerier.

Hvad angår børnetilskuddene, er jeg klar over, at socialdemokratiet ville have mindre spændvidde mellem de tre områder. Bortset fra at vi har haft en spændvidde mellem de tre områder i landet i den tid, vi har haft børnetilskud, uden at, såvidt jeg ved, nogen har beklaget sig over det, er det alligevel sådan, at der er en forskel i leveomkostningerne og vel bl. a. også i omkostningerne ved børns fodtøj i de tre områder af landet.

Men så sagde det ærede medlem hr. Alfred Kristensen noget, som forbavsede mig. Han sagde, at de største skattelettelser i regeringens forslag faldt på indtægter mellem 10 000 kr. og 20 000 kr., de såkaldte mellemindtægter. Det er nu ikke helt rigtigt. Hvis det ærede medlem vil se nøjere efter i forslagene, vil han finde, at skattelettelsen kulminerer i intervallet mellem 8 000 kr. og 10 000 kr., altså noget lavere, end det ærede medlem angav. Men jeg troede iøvrigt, at jeg havde socialdemokratiets velsignelse til at tænke venligt på mellemindkomsterne, for jeg må sige, at da jeg skulle forberede disse lovforslag til drøftelse i regeringen, havde jeg for øje en udtalelse af den tidligere statsminister, det ærede medlem af folketinget hr. Hans Hedtoft, som i en tale i Kalundborg — det må have været den 7. februar, for den er refereret i „Social-Demokraten“ for den 8. februar — sagde noget, som jeg udbeder mig den højtærede formands tilladelse til at citere. Den tidligere højtærede statsminister sagde i forbindelse med de forslag, der skulle komme, og som nu er kommet:

„der må først og fremmest skaffes udvej for en lempelse af indkomstskatten for alle de jævne indtægter og ikke mindst for de mange såkaldte mellemindkomster“.

Altså, hvad sagde det ærede medlem af folketinget hr. Hans Hedtoft? Han sagde: